

Hangszínkavalkád

A Szegedi Szimfonikus Zenekar múlt heti filharmóniai bérleti koncertjén, amely a XX. század első felének műveiből válogatott, *Oberfrank Péter* irányította az együtttest.

Debussy a Tenger című szimfonikus műve egyszerre várja el a zenészektol az apró gesztusok, rezdülések pontos érzékeltetését, és a nagy léptékű festést, ábrázolást.

A víz fodrozódása, a fény csilámlása jól hallható volt ezen az esten, a terem akusztikai viszonyai miatt talán „túlságosan is jól”, egy kis utóhang segítette volna az akkordok összeolvadását. És „túlságosan jól” hallatszott a csellószólam önálló állása, amely megint sajnálatosan hamisra sikeredett.

A mű nagyléptékű formálása hagyott némi kívánnivalót, különösen a napfelkeltét ábrázoló első tétel emelkedésében: a folyamat kissé megakadt a részletekben.

A La Valse, Ravel nagyszerű „tánckölteménye” az első világháború sebeit hordozza magán. Nosztalgikus, édesen önfeledt, aranyfüstös világa valószínűleg azért is bomlik kegyetlen módon tombolva darabjaira.

A karmester és zenekar itt a zene nagy ívét ragadta meg igen

pontosan, megrázó erővel fokozva a tombolásig a könnyen ismerőssé vált motívumokat, kár, hogy néha épp a dolog sava-borsa, az újabb keringődallamok ki-váratott „felütése” volt megoldatlan.

A francia színkavalkád után a zárószám Ránki György Pomádé király új ruhája című szvitje volt, amely ötven év elteltével is élvezetes hallgatnivalónak bizonyult egyszerű, közérthető karaktereivel, bravúros hangszerezési megoldásaival. Nagyszerű teljesítményt nyújtott a zenekar e zeneileg egyértelmű, könnyed, tréfas zenei anyagok megszólaltatásával.

Amellett, hogy az egyes hangszercsoportok karakteresen játszottak, kiváló fúvós szólókat is hallhattunk, különösen a trombita emelkedett ki szép hangszínevel és pontosságával, de figyelemreméltó volt a hegedűszóla is.

Az est közönsége „vevő” volt a mű zenei világára, amely magyar népdalokra épít ugyan, de jazzes elemek éppúgy megtalálhatók benne, mint a cigányzene egy-egy tipikus effektje. A szünni nem akaró vastapsot a zenekar a Scherzo tétel megismétlésével köszönte meg.

ILLÉS MÁRIA

Nagybanis úttorlasz

MUNKATÁRSUNKTÓL

Szinte már megszokott, hogy hatalmas sor áll Kiskundorozsmán, a nagybani piac előtt. Ezen a hét végén azonban rekordot döntöttek a bebocsátásra várakozó járművek. A zöldséggel, gyümölcscsel megrakott személykocsik és kisteherautók végeláthatatlanul kígyóztak a szatymazi úton.

A tervek szerint a közeljövőben

(két) új helyen alakítják ki a piacot. Addig azonban az őstermelők továbbra is óráig várhatnak a bejutásra. Ráadásul a „kocsi-sor” elfoglalja a fél utat, sőt néhány útszakaszon egyik irányban sem lehet közlekedni.

A környéken lakók pedig továbbra is a rengeteg jármű által kibocsátott benzingőzre, valamint a porra panaszkodnak. És jobb híján bizakodnak.

Zöldséggel, gyümölcscsel megrakott autók várakoztak, hogy bejuthassanak a piacra.

Fotó: Karnok Csaba

Tizenhat bográcsban főtt az ebéd Bakson

Alma esett a pörköltbe

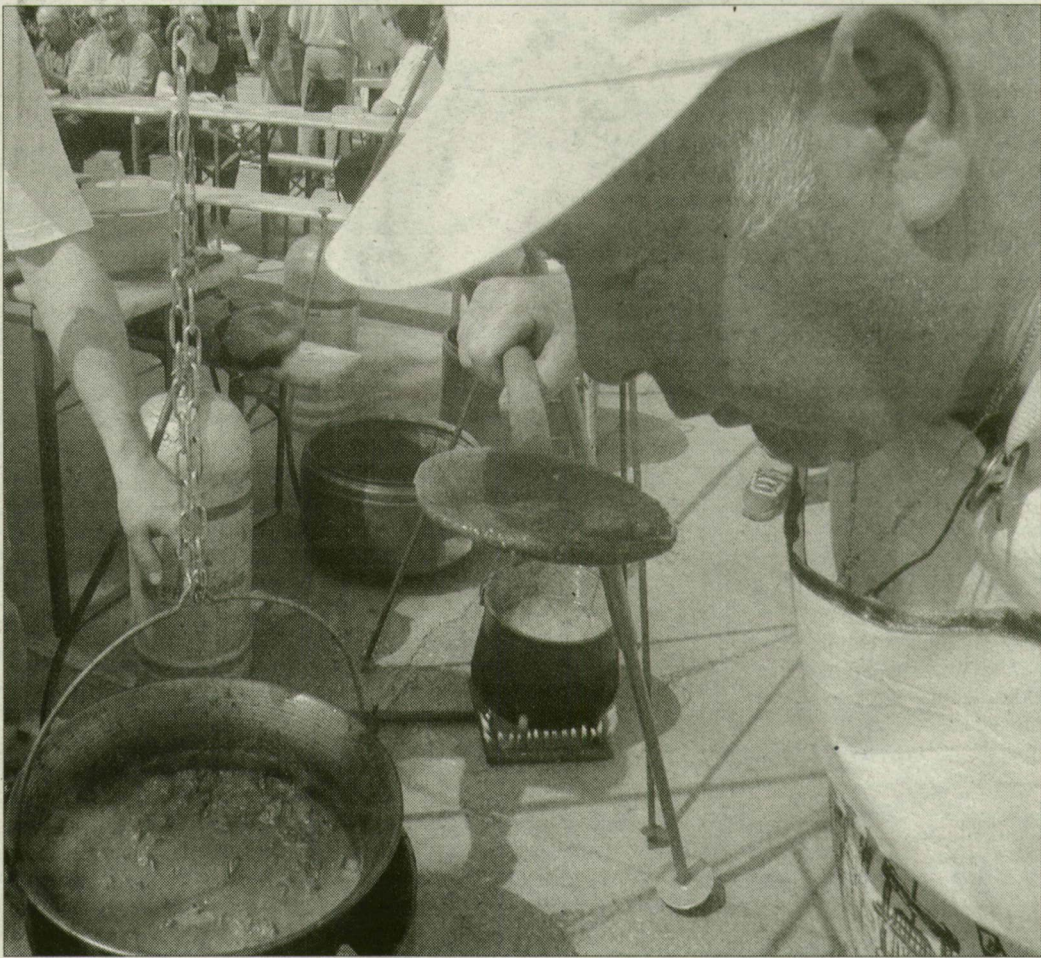
Ételkülönlegességeket is kóstolhatott, aki szombaton ellátogatott Baksra, a marhapörköltfőző versenyre. Felvidéki karamellás, erdélyi almás marhapörkölt mellett harcsa, birka is rotyogott bográcsokban.

Közép-Európa legjobb halsütője is tiszteletét tette szombaton Bakson. Igaz, ezt a kitüntetést címet Don Szabics, alias Szabó Lajos csak szűkebb hazájában, Csanyteleken érdemelte ki. Szakácstudománya a marhapörköltfőző verseny zsűrijét is elkápráztatta. Az egyéb kategóriában második lett. Don Szabicsot csak öccse, Zoltán tudta lekörözni. Az „öcsike” harcsapaprikása vitte el a pálmát.

A harmadik Szent György-napi baksi marhapörköltfőző versenyre 16-an neveztek – tudtuk meg a házigazdától, a „Krónikás” Park fogadó tulajdonosától, *Makalicza Lajostól*. Csongrád megye több települése mellett külföldi csapatok is képviseltették magukat. Felvidékről, pontosabban Dunaszerdahelyről érkezett ötfős társaság igen speciálisan készítette el a marhapörköltét. – Hamisítatlan csallóközi recept szerint a 90 százalékban kész pörköltet szegfűszeges és karamellás forralt borral rotytantjuk meg – árulta el a titkot egyikük, *Varga Mária*.

A Kolozsvárról jött *Bíró Gáspár* is igazi csemegét hozott. – Saját magam kísérleteztem ki évekkal ezelőtt ezt a módszert – mesélte. A lényeg, hogy vörös helyett fehér bort önt bográcsba, valamint jóval több hagymát pirít meg, mint ahogy nálunk szokták. Ráadásul a tíz kilónyi lábszárhoz mintegy kilónyi almát is vág. Ettől lesz különleges az étel.

Azért a Csongrád megyeiek sem akartak elmaradni a főzés-

A kóstolás is fontos ám!

Fotó: Karnok Csaba

ben. Huszonöt lelkes mindszei most a kakasokban bízott. – Minden évben mást főzünk, így esett a választás a tarajosokra – tudtuk meg *Szöke Istvántól*. A fortélyokba nem avatott be, csak annyit jegyzett meg, hogy mindent bele kell tenni a bográcsba. És Mindszenten házilag gyártott tarhonyával szabad csak felszolgálni a kakaspörköltet, aminek az íze csodás.

Szatymaziak két bográcsban is főztek. – Az egyikben borjú, a másikban pedig birka fő – mondta vezetőjük, *Rácz László*. Sze-

rinte attól lesz jó a pörkölt, ha mindig a hús korának megfelelően kerül bele hagyma. – Ha fiatal az állat, keveset, ha öreg, akkor bőségesen tesztek bele hagymát – árulta el.

A szakács két segítséggel dolgozott. A két kukta, *Lengyel István* és *Nacs Zoltán* mellett még a technika, a találékonyság is segített. Rácz László nagy vasgyűjtő hírében áll. Így két kiszuperált mosógépből kreált szélfogót a tűz köré. Ráadásul elektromos forgató gondoskodott arról, nehogy leégjen a pörkölt.

Amíg a zsűri kóstolta a különféle finomságokat, addig a színpadon citerások, nép- és társastáncosok szórakoztatták a vendégeket. A harmadik baksi főzőversenyen az alábbi eredmények születtek.

Marhapörkölt kategóriában elsők lettek az erdélyiek, másodikak a felvidékiek, harmadik helyen pedig Rácz László végzett. Az egyéb kategóriában a két csanyi testvér mögött ugyancsak a szatymazi szakács lett a harmadik.

KORMOS TAMÁS

Amerikaiak kóstolták a lepényt

Negyven amerikai tanár és diák érkezett Csongrád megyébe, hogy ismerkedjen az itteni oktatással, népzenevel, népművészettel.

Szeged Ohio állambeli testvérvárosa Toledo, egyik külvárosa Perrysburg. Itt működik a Nemzetközi Ifjúsági Zenei Klub, amelynek delegációja ezekben a napokban nálunk vendégeskedik. A szegedi Alkotóházban kez-

dődött a küldöttség programja, ahol *Jellinek Márta* igazgató magyáros harapnivalóval kínálta a messziről jött vendégeket: az asztalokon tea és kávé mellett tápai krumplis lepény, szilva- és baracklekváros fánk várta őket.

Bálint Erzsébet, a perrysburgi Great Lakes Consortium igazgatója, a Csongrád és az Ohio állambeli Lucas megye, valamint Szeged-Toledo közötti kapcsolatok szervezője köszönetet mon-

dott a vendéglátóknak a családi-as fogadtatásért. A vendégek megismerhették a kékfestők, a tojásfestők, a kosárfonók, a göröncserekek munkáját, s élvezheték az alkalmi népzenei műsort. Ebben ugyanis fellépett a *Monoki Lajos* vezette zánkányszéki citerazenekar és énekkar, valamint a szegedi Rozsdamaró zenekar. A küldöttséget fogadta *Frank József*, a megyei közgyűlés elnöke.

K. F.

Rekordbakot lőtt az osztrák Földeákon

Még jószérivel el sem kezdődött az idei őzbakvadászati szezon, Földeákon hatalmas bakot lőttek. Új Csongrád megyei rekord született, ami az országos ranglistán 5. helyet ér.

Az Országos Trófeabíráló Bizottság által megállapított pontszám 208,37, a súly 758 gramm, a szakemberek szerint igen öreg bakról van szó. Az eddigi Csongrád megyei rekordot a két évvel ezelőtt Árpádhalmon lőtt bak tartotta, amelynek agancsa 682 grammot nyomott, s egy nemzetközi bizottság 208,13 pontra értékelte. Ezzel eddig a magyar lista 5., a világranglista 7. helyét foglalta el. Előtte a megyei rekordot egy 1966-os szőregi bak tartotta (644 g, 190,05 pont).

Az új rekordbakot a Földeáki Dózsa Vadászárság gencsháti területén juttették el. Érdekes, hogy az előző években nem ismerték az állatot.

– Februárban láttam először – meséli *Lele Csaba* hivatásos vadász. – A terület határ közelében, egy búzavetésen és egy szántáson

tartózkodott, március óta egyedül járt. Igen sokat feküdt és aludt. Láttam, hogy különleges az agancsa, de a szára nem volt túl hosszú, ezért 500 gramm körüli becsültem, nem gondoltam, hogy ekkora.

Az elejtő *Josef Mayer* Salzburgból érkezett hozzánk vadászni. A gratuláló kézszorítás után megtudom: otthon virág-nagykereskedése van, s mint mondja, minden pénzét vadászatra költi. Mit szól ehhez a felesége, vetem közbe. El van ragadtatva, feleli széles mosollyal, ő is sok vadászkirándulásomra elkísér. Mayer úr megfordult már Romániában, Oroszországban, Törökországban, Lengyelországban, Csehországban, Szlovákiában és Pakisztánban is. Hozzánk 17 éve jár szarvasra, őzbakra és fácánra. Kezdetben Csongrád, az utóbbi években Békés megyében vadászott. Idén tért vissza Földeákra, ahol 10 éve lőtt már egy 560 grammos bakot, amely saját jellemzése szerint olyan volt, mint egy jávoragancs.

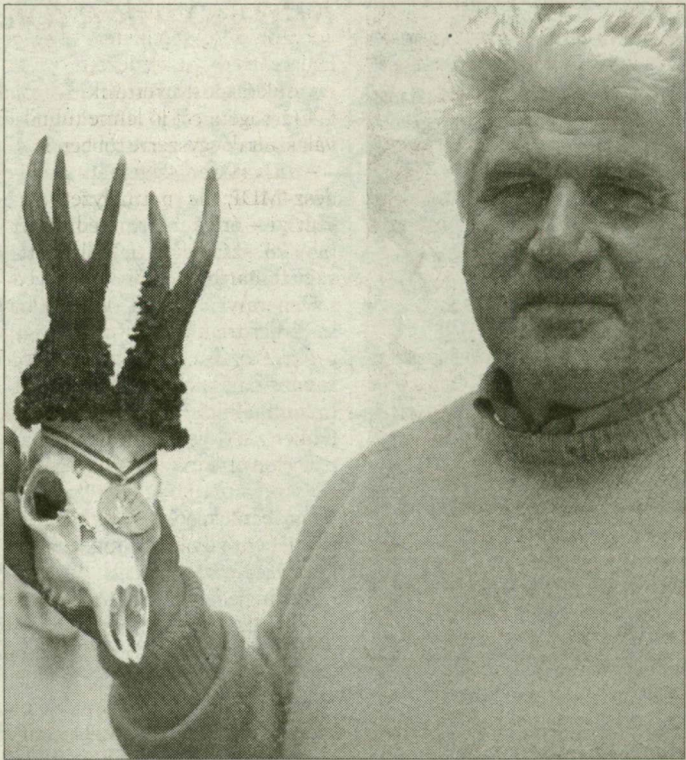
Véber János, a Földeáki Va-

dásztársaság elnöke érezhető megindultsággal kommentál.

– Ez a bak is igazolja, hogy helyesen gazdálkodunk az őzzel. 13 ezer 800 hektáros területünkön idén tavasszal 500 darabra becsültük az állományt, 45 bak és 80 suta-gida lövésére kaptunk engedélyt. Nagy harcok árán sikerült elérnem, hogy őzre csak hivatásos vadással lehet vadászni, így el tudjuk kerülni a hibás lelővéseket. A terület adottsága nagyszerű, a genetika kiváló, van mire építeni. Rengeteg szálas-, és szemes takarmányt megettetünk a télen, és adunk ősztápot is, mindenütt vannak szózók.

– Csongrád megye adottságai kiválóak az apróvad-, és az őzgazdálkodáshoz – mondja *Szél István*, a vadászati felügyelőség vezetője. – Az őz számára különösen a tiszántúli feketeföldes területek biztosítanak jó élőhelyet. A vadászati törvény 1997-es hatálybalépése óta a megyében több, kisebb vadászterület alakult, s egészséges versengés indult meg.

M. T.

A salzburgi Josef Mayer a hatéves rekord megdöntésével tért vissza Csongrád megyébe.

Fotó: Veréb Simon

HÍREK

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

A petőfitelepi római katolikus templom orgonájának felújítási munkálatainak elősegítésére jótékonysági hangversenyt rendeznek április 23-án, kedden 19 órakor Szegeden, a Bartók művelődési központban. A Király-König Péter Zeneiskola tanára, az ütőhangszereken játszó Bedő Gábor és szalonzenekara Vidám klaszszikusok és más zenék címmel ad koncertet. Megszólal Mozart: Figaro házasságának nyitánya, Strauss Tere-fere polkája és Frolov Tréfa című alkotása is.

KIÁLLÍTÁS ÚJSZEGEDEN

A szegedi Kacsóh Pongrác Művészeti Iskola képző- és iparművészeti kiállítást rendez az újszegedi Bálint Sándor Művelődési Házban (Temesvári krt. 42.). A tárlatot hétfőn 16.30-kor Nánay Szilámé képzőművész nyitja meg, majd 17 órától zenés műsor kezdődik, amelyen szegedi általános iskolák színjátszó- és bábcsoportjai lépnek fel. A műsorvezető: Molnár László.

KÓRUSPÓDIUM

A BARTÓKBAN

Kóruspódiumot rendeznek hétfőn, 18 órától a Bartók Béla Művelődési Központ dísztermében, amelyen fellép az Alsóvárosi Általános Iskola Énekkara Lázárné Tóth Klára és Tóth Éva, valamint a Gedő Általános Iskola Énekkara Kissné Szamosközi Brigitta vezényletével.

BESZÉLGETÉS

ENYEDI ILDIKÓVAL

Enyedi Ildikó rendező és forgatókönyvíró lesz a szegedi Grand Café (Deák Ferenc utca 18.) vendége ma este 7 órától. Várják a beszélgetni vágyókat.